

KBC
wenst u een
fijne voor-
stelling.

GAZ. PLEIDOOI VAN EEN GEDOEMDE MOEDER THEATER MALPERTUIS

75'
CC DGP (GROTE POST)

*'Had mijn zoon zijn daden gepleegd in oorlogstijd, en in het uniform van ons leger?
Hij had een monument gekregen.'*

In **GAZ. Pleidooi van een gedoemde moeder** geeft **Viviane De Muynck** gestalte aan de moeder van een gedode terrorist. Zo bouwt ze zich om, met smartelijk en soms rancuneus genoeg, tot een spiegel van de actuele samenleving. Dit zonder de aanslag van haar zoon te vergoelijken, en zonder zichzelf te sparen.

Naast een psychologisch portret dat de beweegredenen van de gewelddoener probeert te doorgronden, is **GAZ.** vooral een betoog voor menselijkheid en een pleidooi voor nuance.

Schrijver **Tom Lanoye** en regisseur **Piet Arfeuille** hadden al langer dan vandaag de wens uitgesproken om met elkaar samen te werken. Met **GAZ. Pleidooi van een gedoemde moeder** wordt die droom gerealiseerd. Arfeuille versterkt de tekst van Tom Lanoye door topactrice **Viviane De Muynck** in een kale maar monumentale ruimte te plaatsen. Het resultaat is een uitgepuurde voorstelling waarin een verweer helder en indringend op het publiek losgelaten wordt. De Muynck acteert op het scherp van de snee en laat diep in de ziel kijken. Dit laat niemand onberoerd, al zeker de moeders niet.

PRODUCTIE: Theater Malpertuis/GoneWest. TEKST: Tom Lanoye. SPEL: Viviane De Muynck. REGIE: Piet Arfeuille. DECOR: ruimtevaarders. LICHT: Jan Maertens. GELUID: Peter Connelly. KOSTUUMS: Lieve Pynoo

PERSQUOTES

'Een driekroon, GAZ van theater Malpertuis. Een wereldreis waard.'

*(Knack Focus *****)*

'Viviane De Muynck laat diep in haar ziel kijken ... Ze kijkt niet met haar irissen, maar met haar binnenste, met haar hele historiek.'

(De Standaard).

'Viviane De Muynck investeert vooral in de psyche van haar personage. Ze is zowel fragiel als sterk, aangedaan als verontwaardigd, introvert als expressief. Haar vertolking, die helemaal vanuit de moederfiguur gestalte krijgt, benadert de stroom aan ideeën echter te weinig zorgvuldig. Het disseceren van het eerder filosofisch getinte binnen het betoog wordt quasi integraal aan de toeschouwer overgelaten.'

(CuttingEdge)

© Fred Debrock

EXTRA

Tom Lanoye, romancier, dichter, columnist, scenarist en theaterauteur. Hij leeft en werkt in Antwerpen en Kaapstad. Na poëziepublicaties vanaf 1980, volgde in 1985 het prozadebuut *Een slagerszoon met een brilletje*. Andere bekende titels uit zijn oeuvre zijn onder meer *Kartonnen dozen*, *Het Goddelijke Monster*, *Zwarte tranen*, *Boze tongen* en *Gelukkige slaven*. Ook voor theater schreef Lanoye een ruime waaier stukken, van originele teksten zoals *De Jossen* tot adaptaties zoals de zes uur durende Tsjechov-bewerking *De Russen*.

Tom Lanoye heeft al op de shortlist gestaan van nagenoeg alle grote literatuurprijzen en werd onder andere driemaal bekroond met de Gouden Uil Publieksprijs, driemaal Humo's Gouden Bladwijzer, de Gouden Uil Literatuurprijs, de Henriette Roland Holstprij en de Gouden Ganzenveer en de Constantijn Hygens-prijs, beide voor zijn hele oeuvre.

Viviane De Muynck is een Vlaamse theateractrice, die ook regelmatig te zien is in verschillende film- en televisieproducties. Ze is vooral gekend als één van de centrale actrices van **Needcompany**. Na haar studies aan Conservatorium Brussel was ze een tijdlang lid van het collectief De Mannen van den Dam. De Muynck was onder meer te zien in *De Pelikaan*, *Het laxermiddel*, *De macht der gewoonte* en *Het Park*. In 1987 ontving ze de 'Theo d'Or' voor haar rol van Martha in *Who's Afraid of Virginia Woolf?* in een regie van Sam Bogaerts. Daarna volgden tal van andere voorstellingen bij verschillende gezelschappen. In 2007 speelde zij de hoofdrol in *Ein fest für Boris*. Verder was ze ook te zien in het gevierde *Van den Vos* en in *Ghost Road*, een samenwerking tussen LOD en Cie Artara. De Muynck kreeg in 2006 de Vlaamse Cultuurprijs voor Podiumkunsten.

La grande dame van de Vlaamse theaterwereld heeft ook een reeks indrukwekkende filmrollen op haar palmares staan. Ze acteerde onder meer in *Vinaya*, *Vincent* en *Theo*, *The Crossing*, *Vidange Perdue* en *Het Vonnis*. De Muynck werd tweemaal genomineerd voor het Gouden Kalf op het filmfestival van Utrecht. Haar prestatie in *Flying Home* (Dominique Deruddere) leverde haar een Ensor voor Beste Actrice in een Bijrol op. Op televisie kon je De Muynck onder andere aan het werk zien in de reeksen *Oud België*, *Het goddelijke monster*, *Met Man en Macht* en *T*.

Piet Arfeuille is artistiek leider en huisregisseur van Theater Malpertuis in Tielt. Hij is als regisseur en theaterschrijver zowel in Vlaanderen als Nederland actief. Zijn theatertaal is tegelijkertijd sterk visueel als in taal geworteld. Als een antropoloog analyseert hij de menselijke natuur en gedragingen. Hij laat zien hoe de tijdgeest invloed heeft op de gemoedsgesteldheid en het gedrag van mensen. Arfeuille studeerde aan de Toneelacademie Maastricht en was al met verschillende eigen voorstellingen te zien in zowel België als Nederland. Hij is gastdocent aan de Toneelacademie Maastricht en aan de Academie voor Drama in Tilburg.

